

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 323. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731117512784/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

spottende Chorus hylede det derindefra: — „herz-iges Kind“.

— Rigtig, Hertz — hun kunde naturligvis have faaet ham, og hvorfor ikke? Intet glimrende Parti, men solidt. Naa, jeg havde altsaa resigneret, — tiet og samtykket — hvor ganske vist Ingen spurgte om eller behøvede mit Samtykke, tilføjede han med en lidt lapsset Selvironi.

— Deres sidste Bemærkning forekommer mig særdeles sund, skulde den ikke gælde ogsaa for nærværende Tilfælde?

— Ikke ganske. . . . Sæt Dem en Gang i mit Sted . . . Minna og jeg skiltes fra hinanden som Venner, der véd, at de er mer for hinanden end Venner, med fuldkommen Frihed ganske vist, men ogsaa med den gensidige Vilje ikke at tabe hinanden af Syne. Som Følge deraf har vi — hvad De vel forresten véd — corresponderet i halvandet Aar, jævnlgt og ret regelmæssigt. . . . Naa, — jeg er ikke just „genegen til Sentimentalitet“, og selv om vor Veninde maaske kan have en Rem af Huden, saa fulgte det dog af sig selv, at Ingen af os overvældede den Anden med Hjærte-Udgydelser og sømme Forsikringer. Imidlertid, der gives jo heldigvis en Kunst, som hedder at læse mellem Linierne, og i Kraft af den kan jeg uden at prale